

HRDINOVÉ VYRÁŽÍ DO ROZHODUJÍCÍ BITVY

SKANDAR A DUCHOVNÍ VÁLKA

A. F. STEADMANOVÁ

HOST

SKANDAR
A DUCHOVNÍ
VÁLKA

Přeložila Daniela Orlando

SKANDAR
A DUCHOVNÍ
VÁLKA

A. F.
STEADMANOVÁ

BRNO 2026

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4
směrnice 2019/790/EU je bez souhlasu nositele práv
zakázána.

Skandar and the Spirit War

Text copyright © De Ore Leonis 2025

Illustrations copyright © Two Dots 2025

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd

1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB

All rights reserved

No part of this book may be reproduced or transmitted in any
form or by any means, electronic or mechanical, including
photocopying, recording or by any information storage
and retrieval system without permission in writing
from the Publisher.

Translation © Daniela Orlando, 2026

Czech edition © Host – vydavatelství, s. r. o., 2026

(elektronické vydání)

ISBN 978-80-275-3102-8 (PDF)

ISBN 978-80-275-3103-5 (ePUB)

ISBN 978-80-275-3104-2 (MobiPocket)

Mému čtenářstvu,
které mi dává naději v budoucnost
vzešlou z dobroty

OSTROV

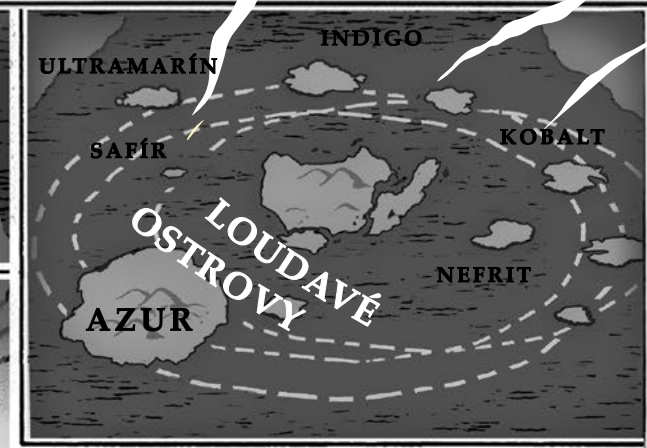

OHŇOVÁ OBLAST

VODNÍ OBLAST

VZDUŠNÁ OBLAST

ZEMNÍ OBLAST

DIVOČINA

POSLEPOVANÝ DOMEK

POUŠTNÍ OÁZA

TERASOVITÁ ÚDOLÍ

VZDUŠNÁ OBLAST

OHŇOVÁ OBLAST

LÁVOVÁ KOTLINA

ARÉNA

ŠKOLA PÍSNÍ

HNÍZDO POVSTALCŮ

ČTYŘMEZÍ

VZDUŠNÝ DVŮR

OBLAČNÝ HVOZD

STŘÍBRNÁ TVRZ

KNÍHOVNÍ ČTVRT

RADNIČNÍ NÁMĚSTÍ

DOMEK EVERHARTOVÝCH

HŘBITOV

OŽIVLÁ TROJICE

HEJNIŠTĚ

PLOVOUCÍ TRH

KVĚTNÝ VRCH

ZÁŘÍCÍ JESKYNĚ

LÍHEŇ

ZRCADLOVÉ ÚTESY

RYBÁŘSKÁ PLÁŽ

Bílý jednorozec u Uffingtonu

PŘEDEHRA

Kameraman jednorožce uslyšel ještě předtím, než je uviděl.

Pronikavý vráskot, zlověstné vrčení,
skřípění zakrvácených zubů.

Kameraman jednorožce ucítil ještě předtím, než je uviděl.

Plamenný dech, stříbřitý pot, puch hrozící smrti.

Kameraman jednorožce dokonce i vytušil
ještě předtím, než je uviděl.

Někde v morku kostí mu duněla jejich kovově
lesklá kopyta a zděšení pozvolna sílilo — až mu nakonec

každíčkový nerv a každíčková buňka radily, ať se dá
na útěk. Jenže on musel dělat svou práci.

Kameraman sledoval, jak se jednorožci
valí přes margateskou pláž.

Bylo jich osm. Stříbrní obři tryskem uháněli po písku,
roztahovali třpytivá křídla a vzlétali do vzduchu.
Připomínali střed oslnivé bouře, zahalený oblaky
dýmu prozářeného sluncem. Za nimi burácelo
hromobití a do ulic daleko pod jejich strašlivýma
nohama sršely blesky.

Netvoři zavyli svůj válečný pokřik a osm
stříbrných rohů prořízlo vzduch.

Pevniňané se rozkřičeli a někteří se pokusili utéct.

Jenže na to už bylo hodně, hodně pozdě.

Kameraman stál na historickém náměstí,
kde právě přistál první jednorožec.

Zvíře frkalo jiskry, hrabalo kopyty a v každém jeho
mrazivém nádechu byla slyšet pohroma a zkáza.

Kameraman točil dál, přestože se mu třáslы ruce.

Musel dělat svou práci.

Jednorožec sklonil obrovskou hlavu a namířil
roh ostrý jako břitva přímo na objektiv.

Doutnající oči se střetly s těma kameramanovými
a ten v nich viděl jen zhoubu.

Margate už nemělo naději. Ani on už ji neměl.

On ale vždycky věděl, že ze splašeného stáda
stříbrných jednorožců nevyvázne živý.

Jen doufal, že natočený záznam uvede
pevninu do stavu pohotovosti.

Protože jakmile spatříš stříbrného jednorožce, už je po tobě.

Robert Smith sklopil kameru a doufal, že odvedl svou práci.

Jednorožci totiž nepatří do pohádek — patří do zlých snů.

KAPITOLA 1

ÚTĚK

Výbuch, který otrásl věznicí, pocítil Skandar Smith na vlastní kůži. Mříže jeho cely to v záblesku bílého světla z Kennina duchovního kamene dočista odfouklo — spolu s kusem vnější zdi. Dva ze živelních řetězů, na nichž byla věznice zavěšená, se s rachotem utrhly ze stromů, ke kterým byly připevněné, a visutá skála se povážlivě nahnula k zemi. Když Skandar vylezl z cely, aby se pustil do zoufalého pátrání po své sestře a tetě, dovnitř už dopadaly sluneční paprsky a vzduchem vířila suť.

V dohledu nebyli žádní vartaři. Možná už spěchali pro posily. Místo nich prostor zaplnili uprchlí vězni z cel, jejichž dveře a zdi rozmetal výbuch. Hrnuli se k únikovému žebříku a Skandar pátral pohledem v každé kolemjdoucí tváři. Kennina exploze totiž žebřík uvolnila a jeho příčle teď vedly až na zem a ke svobodě.

A pak ji konečně našel.

„Tak to teda bylo docela drama,“ poznamenala Kenna Smithová a napřáhla k bratrovi ruku.

Skandar se jí nechopil. Pořád si svou sestrou nebyl jistý, nebyl si jistý... ničím.

„Docela?“ Při pohledu na okolní naprostý chaos povytáhl obočí.

V poutu, které ho pojilo s Čertovým kvítkem, cuklo — záchvěv citu, jež nezakusili od chvíle, kdy bylo Skandarovo vítězství v závodě o Pohár chaosu prohlášeno za neplatné. Od chvíle, kdy Rex oznámil ostrovu, že Skandar je Jehlin syn. Od chvíle, kdy ho Flo zradila. Do pouta se zničehonic vlila neklamná, nesporná naděje.

„Víš, kde je Kvítka?“ zeptal se Skandar se zatajeným dechem.

„Na co myslíš, že tady nahoře asi čekáme?“ Kenna si založila ruce, takže se žhavá láva a trnité šlahouny jejích mutací propletly. Přistoupila k otvoru, který prorazila z boku do skály, a upřela hnědé oči na tři jednorozce letící svižným tempem k věznici.

Na plavou jednorozku. Vraníka. A grošačku.

Přestože Skandarovo srdce bylo roztříštěné na kousky, při pohledu na Kvítka se zalilo radostí a úleva v poutu mu prozradila, že i černý jednorozec spatřil svého jezdce.

„Kvítka drželi ve stájích na Radničním náměstí. Jestřábice musela ztropit pořádnou spoušť, aby ho dostala ven,“ vysvětlovala Kenna hrdě. „To byl aspoň záměr.“

Skandarovi se vybavily vzpomínky z arény — Kenna upouštějící od zabití Kvítka, Zuřivá jestřábice a grošačka přilétající společně, jeho přátelé chvátající na svých prokletých zdivočelých jednorozcích, aby ho zachránili. Kde jsou Bobby a Mitchell teď?

„To je od vás hezké, že jste mi zařídili útěk se vším všudy.“

Skandar se zprudka otočil za důvěrně známým hlasem. Než stihl zaostřit, už ho objímala Agatha Everhartová.

„Ahoj, duchovládečku,“ zamumlala, pak se odtáhla a prohlédla si ho, jestli nemá nějaké zranění. Skandar udělal totéž.

Od jejího zatčení na slavnosti vzduchu se neviděli. Teta byla znepokojivě pohublá a po výbuchu navíc samá černá šmouha. Ale žila. A byla volná — skoro.

Na Kenninu přítomnost nereagovala. Jen k dívce, která jí zabila jednorozce, zaletěla očima, jako by zvažovala, jestli ji nemá z té velké výšky shodit.

„Jak ti je?“ zeptal se chraptivě Skandar.

Agatha se vrátila pohledem k němu. „Vyhráls závod o Pohár chaosu. Jsi komodor Chaosu. Komodor!“ zdůraznila radostně.

„Nejsem,“ vypravil ze sebe Skandar. „Rex...“ Nevěděl, kolik se toho k ní do vězení doneslo. Třeba se jí podařilo vyslechnout průběh závodu z místního rozhlasu, ale uniklo jí, co po něm následovalo.

Agatha zavrtěla hlavou. „Ne. V žádném případě. Vůbec jméno toho stříbrného zmetka nevyslovuj. Právoplatným komodorem jsi ty, Skandare.“

„Slyšelás, co se stalo?“ Polkl. „A Flo...“

Agatha se zatvářila útrpně a Skandar pochopil, že s ním soucítí. Že ji mrzí, o co v aréně přišel.

„Ostrov viděl, jaks vyhrál Pohár chaosu,“ procedila a stiskla mu rameno. „Rex ti vyrval moc. Přivlastnil si ji, Skandare. Komodor jsi ty.“

„I kdyby to byla pravda,“ zamumlal Skandar, „pořád si nejsem jistej, jestli na tom záleží.“

„Uvidíme,“ opáčila Agatha se vzdorným výrazem.

Trojice jednorozců už byla jen padesát metrů daleko. Kvítko se blížil ke svému jezdcí s radostným řičením. Skandar doufal, že po shledání se svým jednorozcem by snad konečně mohl cítit něco jiného než tu úděsnou šokovanou otupělost, která na něj těch posledních pár hodin doléhala.

Tady jsem, Kvítko, oslovil ho v duchu a vлил své pocity do pousta. *Tady jsem.*

Pak se zdola ozval křik, dusot kopyt.

Blížila se varta. Skandarovi se přesto ulevilo, že v dohledu zatím nejsou žádní stříbrní jednorožci — žádná Stříbrná čarodějka, žádný Stříbrný kord. Třeba teď členy Stříbrného kruhu zaměstnávají oslavy. Třeba i Flo... Z té představy se mu udělalo špatně.

„Běžte! Běžte!“ volala Kenna a seskočila z rozpadajícího se okraje věznice na Jestřábicím kostlivý hřbet. Skandar s Agathou vyrazili oba stejným směrem, k čekajícímu Kvítkovi.

„Nasedni na grošačku, Agatho, ponese tě!“ houkla Kenna přes rameno. „Kvítko by s váma oběma byl moc pomalej!“

Vartaři už si ukazovali na nejdůležitější vězně a jejich jednorožci ve stříbrném brnění se rozbíhali ke vzletu.

„Vždyť je divoká, to snad nemyslíš vážně!“ zařval Skandar na Kennu, ale Jestřábice už se otáčela a zběsile floukla křídly.

„S tou rychlostí má asi pravdu,“ zamumlala Agatha. Potom se vyhoupla na hnijící hřbet grošačky a Skandar nemohl dělat nic jiného než nasednout na Kvítka. Divoká jednorožka nespokojeně zařičela, pohodila průsvitným rohem a Skandarova teta zanáčovala.

Kenna s Jestřábicí se v odpoledním slunci vzdalovaly vartařům, kteří už se vznesli do vzduchu, a Kvítka s grošačkou za ní letěli v těsném závěsu přímo nad Čtyřmezím. Skandarovi se svírala hrud' panickým strachem. V pestrobarevných uličkách povykovali a křičeli lidé, ukazovali na ně ze stromových plošin a domáhali se varty. Kdyby bylo po jeho, zamířil by do vnějšího pásma živelních oblastí. Nevzal by to přes hlavní město, snažil by se schovat...

Ale Kenna se neschovávala. V dlani jí jasně zazářil duchovní živel a obklopil Zuřivou jestřábici — bílý svit se jí vsákl mezi žebra, do kostí v nohou i do šlachovitých křídel. I grošačka s Agathou na hřbetě kolem sebe metala pátý živel. A Skandarova teta se normálně smála. Skandar se bál, že ten zvuk už nikdy neuslyší.

Uvědomil si, že Kenna a Agatha posílají falešnému komodorovi Rexi Manningovi — i Stříbrnému kruhu — vzkaz.

Tenhle ostrov patří i nám. Světlo ducha nezastíníte.

A tak Skandar přivolal do pouta svůj živel, Kvítko radostně zaryčel a jeho řev se odrazil od střeš domků. Trojice blyštivých jezdců mířících ke Kenninu Hnízdu se mihla nad městem jako meteory a Skandar doufal, že vyslal ještě jeden vzkaz. Svým přátelům. Odbojovému hnutí čertovských kvítek. Pevniňanům strachujícím se o svoji vlast. Ostrovanům, kteří jsou proti Rexovi. bojový pokřik pro všechny, kdo sní o lepší budoucnosti. *Přidejte se ke mně. Nedejte se.*

Na Kenninu bariéru kolem Hnízda si Skandar vzpomněl, až když do ní narazili vartaři, kteří je pronásledovali. Vzduch prořízly výkřiky nejbližších strážných, jejichž těly se prohnala ničivá divoká magie, a jejich jednorožci nouzově přistáli na svahu. Svým voláním varovali opozdilce, aby se od nejvyšší plošiny a vstupního stromu drželi dál.

Kenna si jich nevšímala a v záblesku bílého světla otevřela průchod kmenem.

„Jak to, že nás to nezranilo?“ vyptával se Skandar, jakmile byli bezpečně uvnitř.

„Do mého štítu je vetkaná duchovní magie,“ odpověděla Kenna. „Reaguje na úmysly vetřelce. Inspirovala jsem se některými iluzemi, o kterých jsem se dočetla v *Knize ducha*. Když nechceš nikomu ublížit, pusť tě dál. Když jo, tak...“ Pořád ještě slyšeli steny strážných. „Prozatím jsme v bezpečí.“

Skandarovi se vybavilo, jak mu štít při posledním pokusu o vstup roztavil botu, a zauvažoval, co to asi znamená pro něj a Kennu.

Ve tváři Agathy sesedající z grošačky se střídala nenávist vůči Kenně s obdivem k jejímu šikovnému duchovnímu kouzlu.

Obnažená žebra divoké jednorožky se zvedala a klesala. Odvykla si létat, natož někoho nést.

Agatha nakonec bezvýrazně pronesla: „Po naší přehlídce nad Čtyřmezím je možné, že se sem budou chtít dostat i jiní. Přátelé, spojenci a další lidé, kteří budou chtít podpořit komodora Smithe.“

Skandar se při zaslechnutí toho titulu ušklíbl. Působilo to neskutečně. Od chvíle, kdy Kvítka proběhl pod cílovým obloukem, působilo neskutečně všechno. Nebyl na to připravený. Stěží se vůbec sám dokázal soustředit, natož aby ještě někoho vedl proti pomstychtivému stříbrnému jezdcí, který umí přivolávat bájně tvory.

„Když budou nově příchozí na naší straně, projdou nezraněný,“ odpověděla Kenna Agathě týmž věcným tónem. „Jako moji originálové.“

Mezi obrněnými kmeny borovicového lesa se vynořili tři jezdci — Albert, Adéla a Mateo —, jako by Kenna tou zmínkou své stoupence přivolala. Skandar si hned všiml, že jejich jednorožky — Jitřní orlice, Kouřmooká záchránkyně a Diamantová hvězda — už nejsou divoké. Kostlivá kletba skutečně odezněla, když Kenna nezabila Kvítka a nedokončila tím její cyklus — přesně jak doufal. K jeho úlevě se ale přidávaly obavy při pomýšlení na Sokolici a Rudou noc. Už nejsou zdivočelé, ale jsou v bezpečí?

Trojice jezdců sesedla. Ostražitě těkala pohledem mezi Kennou a Skandarem ve snaze určit, jestli by měli svou vůdkyni bránit. Kvítka varovně zahrabal kopytem, z něhož začaly sršet jiskry, a stoupl si před Skandara, aby ho chránil. Při jejich posledním setkání na ně tyhle jednorožky zaútočily.

Nakonec Kennu oslovila Adéla a doutnající pramínky vlasů se jí přitom zavlnily ve větru. „Že ty ses nechala zatknout schválně?“

„Co tady u prvního Jezdce dělá Skandar Smith?“ vyprskl Mateo.

Albert nic neříkal. Příjezd Skandara a Agathy ohňovládce zjevně nepřekvapil. Jen si prokřupl dýmající prsty a pátral přítom očima v Kennině tváři.

Kenna umlčela Adélu a Matea zvednutou rukou. „Situace se změnila.“ Zhluboka se nadechla. „Dejte ostatním vědět, že svolávám schůzi všech originálů. Některý z nich — z vás — možná budou chtít odjet, když už spřízněnectví se všema pěti živlami nepřichází v úvahu.“ Loupla pohledem po Skandarovi. „I když si myslím, že pořád ještě je spousta toho, za co můžeme společně bojovat.“

Adéla a Mateo odvedli své jednorožky pryč a něco si přitom rozmrzele polohlasem vykládali. Kvítka zasyčel, jako by jim radil, ať už se nevracejí.

Albert přistoupil ke Kenně a objal ji. Orlice zavřískla na Jestřábici, ale divoká jednorožka si toho nevšímala.

„Ty kroupo!“ zanádal Albert. „Tohle už nikdy nedělej.“

„Díky, žes Kvítka dostal na svobodu,“ zašeptala mu Kenna do ramene.

„Tos byl ty?“ zeptal se ho Skandar.

„Tvoje sestra, ta prudička, co tak miluje drama, mi při odjezdu z Hnízda nařídila, ať se jí ‚postarám o Jestřábici‘. Ukázalo se, že to znamená hnát se za Jestřebkou až na Radniční náměstí, kde spojila síly s Kenninou grošačkou a dostaly Kvítka ven z vězení.“ Albert se podrážděně ohlédl na Kennu. „Hodilo by se mi znát ten plán trochu víc dopodrobna, víš?“

„Promiň, Ale,“ uchechtla se Kenna. „Neměla jsem zrovna času nazbyt.“

„Hmm,“ udělal Albert, ale v očích mu při pohledu na ni zazjiskřilo. Pak jiskra zase pohasla. „Rex nezahálel.“

„Jak to myslíš?“ zeptala se úsečně Agatha.

Skandara se zmocnily obavy. Opřel se rukou o Kvítkovu šiji a jednorožec tiše zamručel.

„V *Hlasu lítně* o vás dneska ráno vyšly dva články.“ Albert vytáhl z bundy výtisk ostrovních novin. Skandar spatřil titulek:

KOMODOR DOPADL JEHLINY DĚTI

KOMODOR REX MANNING VČERA ODHALIL DLOUHOLETÉ PEVNINSKÉ SPIKNUTÍ. SKANDAR SMITH A KENNA EVERHARTOVÁ — PEVNINSKÉ DĚTI JEHLY — MĚLY ZAMÝŠLENÉ PŘEVZETÍ MOCI NA OSTROVĚ NA DOSAH RUKY. SKANDAR SI S POMOCÍ JEHLINY SESTRY AGATHY EVERHARTOVÉ POKUSIL NEPRÁVEM PŘISVOJIT SLÁVU POHÁRU CHAOSU, PŘIČEMŽ KENNA UŽ PŘEDTÍM OBSADILA HNÍZDO...

„Takže Rex se prohlásil za právoplatného komodora,“ pronesla Agatha rozzlobeně.

„To ale není žádná novinka.“ Skandarovi se ulevilo, že se nestalo nic horšího. „Přesně tohle říkal včera v aréně. Když Flo...“ Nemohl to dopovědět. Agatha mu položila ruku na rameno.

„Jenže vy dva nejste jediní, po kom jde,“ upřesnil Albert zasmušile. „Podívejte.“

Skandar prolétl druhý článek.

KOMODOR POTŘEBUJE VAŠI POMOCI!

NEVIDĚLI JSTE TYTO OSOBY? NÁSLEDUJÍCÍ PODEZŘELÍ JSOU OBVINĚNI Z NAPOMÁHÁNÍ SOUROZENCŮM SMITHOVÝM/EVERHARTOVÝM — DUCHOVLÁDCI SKANDAROVÍ A DIVOKÉ JEZDKYNI KENNĚ — S CHYSTANÝMI INTRIKAMI PROTI OSTROVU JMÉNEM PEVNINY. JSOU VELMI NEBEZPEČNÍ A BUDOU OKAMŽITĚ ZATČENI. POKUD MÁTE JAKÉKOLI INFORMACE O MÍSTĚ, KDE SE ZDRŽUJÍ, OKAMŽITĚ PROSÍM UVĚDOMTE VARTU.

„Rex na vás dva a na pevninu svaluje vinu za všechno, co se stalo v posledních několika letech.“ Albert si začal nervózně pohrávat s konečkem svého blond ohonu. Byl taky pevnían jako sourozenci Smithovi.

„Letos nesměli zkoušku z líhnutí skládat žádný pevníani,“ dodala Kenna. „Bavili se o tom dozorci před mojí celou. Rex přestal dodržovat Dohodu.“

Ale Skandar upíral oči na zrnité fotografie pod novinovým titulkem. V žilách se mu rozléval ledově studený strach. Na seznamu byla většina členů Odbojového hnutí čertovských kvítek — kovář Jamie, knihkupec Craig, strážkyně kasemat Ruth, léčitelka Fiona, zpěvobijka Talia i tulácká stopařka Elora. Chyběli jen Olu a Sara Shekoniovi a Skandar přemítal, jestli všechny ostatní Rexovi nevyzradila právě jejich dcera.

A pak si všiml toho nejhoršího. Pohled mu opláceli Bobby a Mitchell. Bobby v plné zbroji pózovala na fotce pořízené zřejmě po předkolech závodu o Pohár chaosu, zatímco Mitchellova podoběnka vypadala mnohem mladší, snad z doby, kdy vstoupil do Líhně.

Skandar zpanikařil. „Říkals, že ty noviny jsou dnešní, vid? Zatkli od dnešního rána někoho z nich?“

Albert zavrtěl hlavou. „Je mi líto Skandare. To nevím.“

„Tak to musím vyrazit. Musím je varovat!“ Vrhł se ke Kvít-kovi.

Agatha ho chytila za paži, na níž měl duchovní mutaci. „Neblázni. Vy dva jste právě vyhodili do vzduchu věznici. Bude po vás pátrat celá varta!“

„Nemůžu tady zůstat a nic nedělat!“ vybuchl Skandar. „Rex zabil Ninu Kazamovou. Během závodu se pokusil zabít i mě! Co když už ubližuje našim kamarádům? Co když je zavřel do Stříbrný tvrže... nebo něco ještě horšího?“

„Večer pošlu do Čtyřmezí pár svejch originálů,“ nabídla se Kenna. „Dělám to tak už několik měsíců, sháním informace

s pomocí špehů a zvěďů. O většině z nich Stříbrnej kruh neví. Moji jezdci se ti poptaj.“ Zamračila se. „Teda pokud za mě ještě někdo z nich bude chtít bojovat...“

„Děkuju,“ vydechl Skandar. „To by... by bylo fajn.“ Připadalo mu, že to vyznělo škrobeně, jako by zapomněl, jak má s Kennou mluvit. Ještě si toho hodně neřekli. Skandar v sobě našel sílu jí odpustit, ale nemohl zapomenout na všechny ty příšernosti, které spáchala. A netušil, jestli ona odpustila jemu, že ji v tom trápení nechal samotnou. Měl pocit, že se mezi nimi prostírá černé prázdno a v té temnotě se to hemží hrůzami, jimž zatím nedokážou čelit.

„Rozšířím svůj štít až k úpatí kopce,“ vysvětlovala zrovna Kenna Agathě. „Aby lidi mohli snáz uniknout vartařům a dostat se k nám. Větší štít je všechny ochrání až ke vstupnímu stromu Hnízda.“

„Určitě se do toho chceš pustit?“ strachoval se Albert. „Neoslabí tě to moc? Už takhle zabírá dost velkou plochu, Kenn.“

„To bude dobrý,“ odsekla Kenna. „Hned to udělám.“ Zavřela oči.

„Lidi si stejně budou myslet, že jim tvoje divoká magie ublíží,“ podotkla Agatha odměřeně. Skandara napadlo, že má možnost na mysli, jak jí Kenna přetrhla pouto, ten okamžik, kdy se její jednorozec Labutí píseň severu skácel k zemi.

„Tak rozhlásíme i podrobnosti o štítu,“ řekl Albert a pootočil se k Jitřní orlici. „Shromáždím jezdeckou partu. Až se začnou šířit zvěsti, že Skandar je tady a v bezpečí, Hnízdo začne budit dojem úkrytu. Bude jako útočiště pro ty, kdo se chtějí postavit Rexovi.“

„Hlavně aby moc nehloubali nad tím, že tady žije i Divoká jezdkyň,“ rýpla si Agatha. „Vážně si myslíš, že jezdci jen tak zapomenou, jak jim kvůli Kenně zdivočeli jednorozci, mladíku?“

Skandar slyšel i slova, která teta neproněsala nahlas. *Vážně si myslíš, že zapomenou, jak mi zabila jednorozce?*

Z ledabylého drdolu jí vyklouzly pramínky vlasů. „Kenninu přítomnost tady v Hnízdě musíte upozadit. Až vyrazíte do Čtyřmezí, zmiňujte se jen o Skandarovi.“

Albert rozpačitě přešlápl.

Kenna vzdychla. „Doufejme, že ostrov má krátkou paměť.“

Agatha si odfrkla. Kenna si odešla promluvit se svými originály a cestou na Skandarovi utkvěla pohledem. V jiném světě by ji asi objal nebo by jí popřál hodně štěstí nebo by jí snad i řekl, že ji má rád. Teď ale byli několik měsíců odloučení — zneprátení. Neměl ponětí, jak by na to měl jít. Neměl ponětí, kým jsou jeden pro druhého.

Místo toho zůstal stát vedle Agathy pod pestrobarevnými listy vstupního stromu a díval se, jak Orlice, Jestřábice a grošačka následují Alberta a Kennu ke stájím.

Cítil se hrozně unaveně a zoufale. Ve vězení vůbec nespal, ale nemohl teď odpočívat s vědomím, že Rex půjde po lidech, kteří mu pomáhali, když na tom záleželo nejvíc. Litují toho, když teď vědí, že je Jehlin syn? Možná uvěřili, že nepřítel ostrova byl celou tu dobu Skandar. Možná se všichni postaví na Rexovu stranu jako Flo. Možná i Bobby a Mitchell litují, že jeho tajemství nevyzradili, když se teď kvůli němu i z nich stali štvanci.

Svěřil se se svými obavami Agathě. „Co když nikdo nepříjde?“ Otázka nebyla o nic hlasitější než švelení listů nad nimi. Kvítko nadzvedl opeřené křídlo, jako by se snažil Skandara před strachem ochránit.

„Kvůli Kenně?“

Skandar zavrtěl hlavou. „Kvůli mně. Celej ostrov už ví, že jsem Jehlin syn. Nevypadám v tom všem zrovna jako kladás.“

„Jsi přece komodor, Skandare,“ řekla Agatha přesvědčeně. „Vyhráls závod o Pohár chaosu, nemělo by být podstatné, jaký dojem to dělá na...“

„Přestaň.“ Skandar zvedl ruku. „Přestaň, prosím tě, říkat, že jsem komodor. To je mi fuk. Já jenom chci...“ Ale větu už

nedopověděl, protože to jediné, co chtěl, nepřicházelo v úvahu. Chtěl vrátit čas, znovu dokončit závod o Pohár chaosu a nevyšlechnout si od Flo ta slova: *Jsi zatčen, Skandare Smithi*. Chtěl, aby jeho kamarádi byli v bezpečí. Bude vůbec ještě někdy někdo z nich v bezpečí, když teď...

Do sílícího víru jeho úvah se vmísily zvuky menší potyčky. Šplouchání vodního štítu, praskot blesku, hukot plamenné zbraně. Agatha se otočila ke kmeni vstupního stromu. Skandar odhadoval, že k boji dochází na úpatí kopce — na okraji Kennina rozšířeného štítu. Bezděčně se natáhl ke Kvítkovi. Ten pozorně poslouchal, černé uši měl našpicované a od onyxového rohu se mu odrážely sluneční paprsky.

„Ven jít nemůžeš,“ připomněla mu důrazně Agatha. „Nevíš, kdo...“

Hluk bitvy vystřídalo dunění kopyt a dva zvýšené hlasy zpoza hradeb Hnízda. Kvítko radostně zavřískl.

„Vždyť jsem ti říkala, že Skandar by nedopustil, aby nás usmažila Kennina magie. Děláš si úúúplně zbytečný starosti.“

„Stojím si za tím. Byla to naprosto nevyzkoušená teorie. Mohlo nás to zabít!“

„Víš, co nás nakonec málem zabilo? Ta spousta knížek, který jsme kvůli tobě museli vláčet s sebou.“

„Neočekával jsem bitvu. A ty knížky jsou dost důležitý!“

„Podle tebe jsou všechny knížky důležitý, takže to upřímně řečeno není moc přesvědčivej argument. A teď už sklapni, ať můžu otevřít vchod. Připrav se pro případ, že ty originální troubové držej Skandara v zajetí a teď čekaj za zdí, aby s náma zatočili.“

Kmen se s elektrickým praskáním rozevřel.

Skandar a Kvítko se vrhli ke vchodu, v němž se objevila Bobby Brunová se Zlobou sokolice a za ní Mitchell Henderson s Rozkoší rudé noci. Všichni měli ve vlasech nebo v hřířvě živelní smetí a tváře i boky zbrocené potem, nejspíš od šarvátky,

kterou právě absolvovali u hnízdního štítu. Oba jezdci měli napěchované batohy. Kvítko při pohledu na svou ohňovou nejlepší kamarádku vypískl čistou radostí.

Skandar si nejdřív myslel, že si celý ten výjev jen vysnil. Bobby a Mitchell se vrátili do Hnízda, jsou v bezpečí a zubí se na něj. Břidlicově šedá Sokolice a šarlatovokřídlá Rudá noc už nejsou kostlivé, ale plně se z kletby zotavily. Bylo to až moc nádherné, to přece nemůže být pravda.

Ale pak Bobby a Mitchell seskočili ze svých jednorožek a rozběhli se k němu. Objímali se pevně, dlouho a s úlevou. A Skandar v jejich objetí měl pocit, že se může zase nadechnout.

Že ještě není vše ztraceno. Zatím.

KAPITOLA 2

ROZBROJE

Po návratu Bobby a Mitchella do Hnízda Skandar konečně dokázal usnout. Byl tak vyčerpaný, že se následujících několik dní zotavoval v Agathině stromovém domku, kde se trojice usídlila. Po probuzení vždycky zadoufal, že už začne mizet ten pocit, jako by prožíval bezchybně zinscenovanou noční můru. Ale on nepolevoval. A Skandar zjišťoval, že se mu nechce domek opouštět, ačkoli věděl, že to je zbabělost. Za plechovými stěnami se nacházela realita, v níž ho Flo zradila, Rex pronásledoval jeho přátele a Kenna mu málem zabila jednorozce.

Po dalším dni neklidného spánku ho probudily tiché hlasy zabrané do hovoru. Zamrkal a pokusil se zorientovat. Ležel v houpací síti. Cítil čerstvý chleba a...

K němu do ložnice vešla Bobby a podala mu sendvič. „Tumáš, najez se.“

Skandar měl takový hlad, že zhltl půlku, než si všiml, že náplň sestává z droždíové pomazánky, džemu a sýra.

„Něco takovýho bys neměla rozdávat bez varování,“ ozval se za Bobbynými zády vyčítavě Mitchell.

Bobby pokrčila rameny. „Skandar mě zná už čtyři roky. To by jako varování mělo stačit.“

„Pojď se posadit ke kamnům.“ Skandar z Mitchellova vlídného tónu poznal, že mu asi je vidět na očích, jak nepříjemné sny ho pronásledují.

S Agathiným domkem se důkladně obeznámil v době, kdy dělala duchovní instruktorku a on ji tady navštěvoval. Byl opravdu vděčný, že se nevrátili do původního domku jejich čtveřice. Bez Flo by tam nedokázal vkročit. Zdrtilo by ho to.

Trojice přátel se přesunula do obývacího pokojíku a usadila se na koberci z ovčí kůže. Skandar měl pocit, že mu Bobby snad čte myšlenky. „Proč to Flo udělala?“

V duchu se vrátil do toho příšerného okamžiku v aréně. Měl dojem, že od něj neuplynulo pár dní, ale celé roky.

„Musí to mít nějaký vysvětlení,“ odpověděl okamžitě Mitchell. „Z pohledu logiky,“ zdůraznil, „nedává smysl, aby Flo zradila svého nejlepšího kamaráda na světě.“

„Logika je nám k ničemu,“ opáčila stroze Bobby, „když právě tohle se stalo.“ A Skandar s ní bohužel souhlasil. Zejména když teď Rex očividně znal jména členů Kvítkovského hnutí.

Změnil téma — bylo to k nevydržení a bál se, aby se ho nezačali vyptávat na Kennu. Netušil, co si o ní jeho kamarádi po kostlivé kletbě myslí. Vždyť ani on sám nevěděl, co si o ní teď myslí. Ukázal na tři hromádky knih vyskládaných u plechové stěny. Vypadaly prastaře. „Co jsou zač tyhlety?“

Bobby obrátila oči v sloup a Mitchell si postrčil brýle na kořen nosu. „Ty jsou z kasemat.“ Pustil se do vysvětlování a slova se z něj jen řinula. „Hned po tvém zatčení jsme s Robertou pochopili, že Rex si brzo přijde i pro nás. Tak se nám podařilo dostat

zdivočelou Ruděnku i Sokolici k vodní knihovně... a k mojí matce.“

Skandar přikývl. Ruth patřila ke čtveřici strážců kasemat. Byla i členkou Kvítkovského hnutí. Jednou z těch, jimž je teď Rex v patách.

„Ruth nás zavedla dolů do kasemat, zatímco jednorozky se schovávaly u ní v kanceláři,“ navázala na Mitchella Bobby. „Říkali jsme si, že kdyby do knihovny vtrhli vartaři, učili bychom v poutech strach.“

„Ale Rex přece ví, že Ruth je strážkyně — nebylo by to snad jedno z prvních míst...“

„Nikdo nezná to bludiště tak dobře jako moje matka,“ přerušil ho Mitchell. „Mohla by nás tam schovávat celý tejdny a nikdo by nás neobjevil.“

Bobby přimhouřila oči. „Mně se ten nápad moc nelíbil a nechtěla jsem nechávat Sokolici samotnou, ale Mitchell tvrdil, že musíme návštěvu kasemat využít... produktivně.“

„Zkoušeli jste klíče?“ zeptal se Skandar s nadějí. Magické klíče od kasemat provádějí návštěvníky podzemní změtí informací.

„Jo,“ potvrdil Mitchell. „Měli jsme naprosto jasný úmysly. Najít cokoli, co by zachránilo tebe, ostrov nebo pevninu před Rexem. Ideálně tohle všechno dohromady.“

„Já jsem vlastně myslela jenom na tebe, aby bylo jasno,“ dodala Bobby a mrkla na Skandara. „Ale Mitchell se trošku moc odvázal. Takže když jsme se dozvěděli, žeš utekl, táhli jsme s sebou díky tomu většinu kasemat.“ Rozhořčeně si odfrkla, až se jí ofina zavlnila.

Skandar se zamračil. „A jak se to k vám do podzemí doneslo?“

Mitchell se zasmál. „To Ruděnka! Pouto úplně vybuchlo radostí — asi ve chvíli, kdy Kvítka přeletěl nad Čtyřmezím.“

Skandar se při té představě usmál. „A našli jste teda něco užitečného?“ Rex při slavnosti vzduchu pronesl projev o tom,

že k uhájení ostrova je nutné porazit pevninu. Skandar pořád nevěděl, jak přesně to myslel, a to ho děsilo.

Bobby se pustila do přípravy dalšího sendviče a podrobnosti nechala na Mitchellovi. Ohňovládce přistoupil ke stohům knih, začal z nich horečně vytahovat první, které mu přišly pod ruku, a ukazoval obálky Skandarovi. „Většina knih, ke kterejm nás dovedly klíče, je o prvních Dětech.“

„Kdo jsou první Děti?“ zeptal se Skandar, zrovna když se ve dveřích objevila rozčuchaná Agatha. Přeměřila si synovce usazeného u kamen a na rtech se jí mihl úsměv. „Vidím, že komodor se konečně uvolil vylézt z hamaky.“

Skandar zakoulel očima úplně jako Bobby, ale pak se zazubil, protože ho Agatha jednou rukou pevně objala.

Mitchell zatím pokračoval v zodpovídání jeho dotazu. „První Děti jsou potomstvo prvního Jezdce.“

„Jak jako potomstvo?“ vyprskla Bobby.

Kupodivu se vzápětí ujala slova Agatha. „Moje rodiče — tvoje prarodiče — na pohádky na dobrou noc zrovna moc neužilo, ale i mně vyprávěli o prvních Dětech, když jsem byla ještě malá. Duchovládcí ty historiky měli obzvlášť rádi, hlavně proto, že přínejmenším podle dávných textů měl první Jezdec odjakživa nejradši Elowen, duchovní dítě.“

Mitchell se zamračil. „Takhle mi to otec nevyprávěl.“

„To u Iry Hendersona stěží někoho překvapí, že?“ opáčila Agatha a povytáhla obočí. Ira vychovával Mitchella v nenávisti k duchovládcům a teprve nedávno se smířil s tím, že jeden z nich je synův nejlepší kamarád.

„Kolik dětí měl první Jezdec?“ zeptal se Skandar.

„Pět,“ odpověděl obratem Mitchell.

Agatha se odměřeně zasmála. „Po jednom spřízněnci od každého živlu — dokonalost sama, co?“

„Ale pokud byl otcem první Jezdec, kdo byla jejich matka?“

„To je vyprávění na jiný den, duchovládečku,“ odpověděla Agatha, „teď stačí říct, že nejsi první duchovládce, co se zamiloval do stříbrňačky. Je mi opravdu...“ Zaváhala. „Je mi moc líto, co se stalo s Flo, Skandare. Jsem nesmírně podezřívavá, a ani mě by nenapadlo...“

„To je dobrý,“ procedil Skandar, ale Agatha mu nevěnovala pozornost. Utkvěla pohledem na Bobby, která už si ukousla druhé sousto ze svého sendviče. „Co jsem vám říkala o přípravě těch nechutností tady v domku, Brunová? A až dojíte, mohla byste si vzít do parády svoji sestru.“

Bobby polkla tak velké sousto, že to muselo bolet. „Co tím chcete říct?“ Šedivá pírka na pažích se jí zježila. „Ruth říkala, že když Kenna nedokončila kletbu, všichni kostliví jezdci se začali zotavovat. Stalo se něco? Dorazila nějaká zpráva z léčitelскеjch chýší?“

Agatha se rozzlobeně poškrábala na tvářích, kde pořád ještě měla viditelné blednoucí stopy své mutace. „Isa Brunová právě projela vstupním stromem Hnízda — v doprovodu někoho z varty.“

Skandarovi úlekem zaskočilo.

Agatha se na něj ohlédla. „Neboj, prý je na naší straně — Kenna to údajně má pod kontrolou.“

„Kenna že má něco pod kontrolou?“ vybuchla Bobby. „Posledně když se s ní moje sestra setkala, Kenna ji proměnila v kostlivce.“ A vzduchovládkyně vyběhla z domku, než se Agatha zmohla na slovo.

„Po té naší duchovní přehlídce nad Čtyřmezím vlastně dorazilo docela dost nováčků,“ poznamenala Agatha. Znělo to nadšeně. „Kopec teď hlídá varta a snaží se udržet lidi mimo dosah štítu, ale většině se podařilo projít. Ti originálové to rozhlásili moc hezky a nikdo z nich se nerozhodl odejít. Asi to nějak souvisí s touhou dál bojovat za změny na ostrově. Jeden z nich, ten Albert nebo jak, dokonce mluví o Kenně jako

o druhém příchodu prvního Jezdce!“ dodala zároveň znechuceně i ohromeně.

Skandara víc zajímaly nové přírůstky. „Kolik jich je?“
„Pojď se podívat sám.“

Skandar počítal s tím, že Mitchell půjde taky, ale ohňovládce už se skláněl nad knihou.

„Musím toho ještě hodně přečíst,“ řekl místo rozloučení.

Agatha promluvila až za třetím visutým můstkem. „Henderson často chodíval ke vstupnímu stromu, zatímco ses válel v hamace. Ten kovář...“

„Jamie,“ dopověděl Skandar s nadějí. „Je tady?“

Agatha zavrtěla hlavou. „Mitchell už asi nezvládá to neustálé vzbuzování a maření nadějí vždycky, když někdo projde štítem. Jamieho Middleditche označili za člena Kvítkovského hnutí — Rex ho možná už zatkl. Totéž platí pro Mitchellovu matku, tu po odchodu tvých kamarádů z kasemat už nikdo neviděl. A ani o Irovi se nic neví.“

Samozřejmě že se Mitchell bojí o Jamieho a o svoje rodiče. A teď se o ně bál i Skandar.

Agatha seskočila ze žebříku na zem, ještě než slezli na poslední příčel, a Skandar ji následoval. Vzápětí uviděl mezi stromy roztroušené jednorožce a jezdce a zpoza hranice lesa uslyšel vzdálený křik.

Došel s Agathou až k pozdvižení, kde ho někteří nadšeně uvítali a jiní se mu vyhnuli širokým obloukem.

Tuláci se celkově chovali přátelsky — mávali na něj a tetování kolem jizev z Líhně jim zářila. Když Skandar procházel kolem, Orlando, který jezdil na Ohnivé smršti, mu pokynul a v lávově zmutovaných očích mu vesele zadoutnalo. Niamh ho obdařila širokým úsměvem, zatímco její bělouška Sněžná plavkyně pila z tůňky.

Skandar taky zahlédl duchovládce Viv a Konrada, kteří mu pomáhali s přípravou na závod. Rozběhli se k němu.

„Přežít bájného dravce,“ pronesla Viv hlasitě a hvízdla. V šedivých očích jí jiskřilo. „To jsem ještě neviděla.“

„Opravdu mimořádný závod.“ Konrad pro větší důraz ukázal na Skandara holí. „Ti dvojníci byli špičkoví.“

„Mám pocit, žeš chtěl dodat ‚komodore Smithi‘,“ řekla Viv s úšklebkem a Agatha se uchechtla.

Skandar byl vděčný za vyrušení v podobě svých pevninských krajanů Zaka a Gabriela, kteří k němu přiběhli a chtěli vědět, jak unikl z vězení. Sarika přerušila hovor s Walkerem, aby ho mohla obejmout. Když říkala: „Jsem moc ráda, že jsi v pořádku,“ ohnivé nehty jí zaplály.

Ale Walker už duchovládce pozoroval ostražitěji, jen s upjatým úsměvem, v němž neukazoval své bezvadné bílé zuby. A jiní známí jezdci ze Skandarova ročníku — Marissa, Luke, Benji a Sophia — si při pohledu na něj zakryli ústa rukou a začali si něco polekaně šuškat.

Na okamžik úplně zapomněl. Zapomněl, že pro ně teď je Jehlin syn.

„Proč přišli do Hnízda jezdci, kteří se mě bojí?“ zeptal se Agathy, když konečně vyšli z lesa ven.

Agatha pokrčila rameny. „To se budeš muset zeptat jich. Možná protože věří, že jsi právoplatný komodor, i když se před tebou mají na pozoru. Možná protože je znepokojuje, jak si Rex přisvojuje čím dál větší moc. Možná protože se bojí, co provede pevnině. Ať už je za tím cokoli, čeká nás spoustu práce, než tahle popletená sebranka začne aspoň vzdáleně připomínat armádu.“

Armádu. Skandara to slovo vystrašilo. S úlekem se mu vybalil verš z pravozpěvu, který před několika měsíci odzpívali malí bardí: *Válka, spory, oběti.*

Agatha ukázala na výjev odehrávající se pod stromem královny divokých jednorozců. „Sám vidíš, že to není zrovna sehraená vojenská jednotka.“

U stromu se shromáždil docela početný dav. Skandarův pohled upoutala Elora, usazená na své stříbrné jednorožce. Tulácká stopařka na něj kývla. Zrovna využívala Stříbrnou válečnici jako zátaras mezi dvěma skupinkami lidí, kteří na sebe ječeli.

V čele jedné strany stála Isa Brunová. Z kostlivé kletby už se úplně uzdravila. Skandara zaplavila úleva. Po kostlivé holce, jíž se stala, když ji Kenna při slavnosti vody proklela, už nebylo ani stopy. Ale tvářila se rozzuřeně. Vedle ní stála hrstka tuláků včetně Belly s Hlubinným prorokem, která se ocitla v Isině vodní čtveřici poté, co Hnízdo obsadil Rex, Jordana se Surfařovým skonem a Charlieho, ten jezdil na Sopečném spadu. Všichni pokřikovali na Kenniny vojevůdce — Matea s Adélou — a několik dalších originálů, kteří jim povyk opláceli.

„Vypadněte z našeho Hnízda!“ zařvala Isa a hnědé copy jí zaválaly.

„Teď je to naše Hnízdo!“ houkl v odpověď Mateo. „Vyrvali jsme je Rexovi, zatímco vy jste trpěli jeho krutovládu.“

„BYLA JSEM KOSTLIVEC!“ zaječela Isa. „Kvůli tomu, že ta vaše parta pomáhala Kenně s kletbou!“

Skandar zřejmě prošvihl shledání sester Brunových, protože i Bobby křičela... na Kennu. Při pomýšlení, že to možná je poprvé, kdy se holky po návratu do Hnízda potkaly, mu přeběhl mráz po zádech.

Kenna si Bobbyina přívalu nadávek nevšímal a místo toho se snažila znehybnit kohosi ve vartařském brnění, kdo taky dost hlasitě nadával. Skandara potěšilo, že jednorožci se do slovní přestřelky jezdců nepletou. Živelní magie by tuhle situaci ani trochu neusnadnila.

„Co se děje?“ zeptal se hlasitě, zatímco Elora s Agathou se snažily rozehnat regulérní rvačku, která se mezi oběma skupinkami strhla.

„Tahle vartařka dovnitř projela s Isabel Brunovou,“ procedila Kenna skrz zaťaté zuby a pevně přitom svírala obrněné rameno strážné.

„Neopovažuj se vyslovovat jméno moje sestry!“ Bobby zkřivila obličej vztekem. Skandar jí položil ruku na paži — napůl aby ji uklidnil, napůl aby jí zabránil vrhnout se na Kennu. Vzduchovládky se mu neurvale vytrhla.

Skandar se pokoušel zapříst hovor se svou sestrou, zatímco osoba ve vartařské masce se vzpouzela. „Ale tvůj štít by nikoho z varty nevpustil bez újmy, kdyby nebyl na naší straně, ne?“

„Je možný, že Isin jednoznačnej úmysl jí umožnil proklouznout s ní nepozorovaně. Dorazily spolu, možná tím moje kouzlo zmátly,“ připustila Kenna.

„Nemůžeš si jen tak umanout, že někdo je nepřítel, aniž mu dáš šanci promluvit!“ zavrčela Bobby na Kennu. „Nerada to říkám, divoško, ale takhle to u nás neděláme. To je spíš Rexův styl. Měli bychom si ji poslechnout — přivedla Isu do bezpečí, ke mně. Podle mě je na Skandarově straně.“

„Ale můžeš si tím bejt jistá?“ prohodila Kenna uštěpačně.

„Okamžitě mě pusť!“ zavřískla vartařka. „Brunová má pravdu!“

Skandar ten hlas okamžitě poznal. „Pusť ji, Kenn.“

Bál se, že sestra odmítne, ale Kenna vartařku pustila a ta se zapotácela. Ve stejnou chvíli se ze stromů vyřítila Bleskurychlá zlodějka a rozběhla se k ní. Zuřivá jestřábice uháněla za ní, jako by ryzku chránila.

Pak vartařka sejmula masku a Kenně se rozzářila dlaň — varovně a výhrůžně.

Z tváře Amber Fairfaxové čísel vztek a pobouření. „Díky za vřelý uvítání,“ vyštěkla na Kennu. Pak si prohrábla vlasy, pohodila jimi a zpražila Bobby a Skandara pohledem tak jedovatým, že by se dal používat k hubení škůdců. „Jsem fakticky celá pryč z toho, že pro vás všechny dennodenně nasazuju krk.“

„Fairfaxová,“ zajíkla se Bobby. „Proč jsi odvedla moji sestru z léčitelskejš chýší? Co tady děláte?“

Amber střelila pohledem po Ise. Ta už držela Matea za hlavu. „Je vidět, že náš malej drahoušek už se komplet zotavil.“

Bobby si založila ruce. „Jaks to myslela, že pro nás nasazuješ krk?“

„Jsem přece špionka, jak jinak!“ odsekla Amber jízlivě. Otočila se ke Skandarovi. „Pamatuješ, jaks mě zamkl v Shekoniovic dílně, protože sis myslel, že tahleta,“ ukázala na Kennu, „se chystá obětovat Bleskurychlou zlodějku?“

„Za to se omlouvám,“ zahuhlal Skandar.

Kenna sklopila oči a magie v dlani jí pohasla, jako by se zastyděla.

„No a nevybavujete si snad z té nádherný doby, kterou jsme spolu strávili, že už tehdy jsem špehovala Rexe ve Stříbrný tvrz?“ prskala Amber.

„Já jo,“ pospíšila si s odpovědí Bobby, jako by se musela hodně přemáhat, aby s Amber neztratila trpělivost. „To pořád ještě děláš?“

„Až teď jí to došlo. Bože, to je trapný.“ Amber se otočila zpátky ke Skandarovi. „Tím svým útěkem jsi Rexe pěkně vytočil. Už rozjíždí plány. Od zítřka začne zatýkat každýho, kdo je nějak spojený s ‚povstaleckým uskupením známým jako Kvítkovský hnutí‘, aby vás donutil vyklidit Hnízdo. Seznam jeho terčů se tím v podstatě rozšířil o každýho, kdo se mu nelíbí. Proto jsem sem dneska večer přivedla Isu.“

Bobbyina snědá pleť nápadně zbledla. „Díky,“ zachraptěla. „Fairfaxová, já...“

„Konečně nějaký vděk,“ zafuněla Amber a hvězda na zpočeném čele jí zajiskřila.

Po Bobbyiných rtech se mihl náznak úsměvu.

Skandar si všiml, že Agatha poodešla od Elory a poslouchá. Teď přistoupila ke špionce. „Říkalas, že rozjíždí plány v množném čísle? Co dalšího...“

„Útok na pevninu,“ utnula ji Amber zničehonic smrtelně vážným tónem.

Skandarovi začalo hučet v uších. Hlasem znějícím jako z velké dálky položil otázku, ačkoli už tušil odpověď. „Kam?“

„Na Margate,“ potvrdila Amber jeho obavy. „Za úsvitu.“

Skandar přiběhl do stáje za Kvítkem. Hněv, který mu doutnal v žilách už od závodu, se rozhořel naplno. Byl si jistý, že Rex si Margate vybral za terč, aby se mu pomstil — za to, že ho Skandar porazil v závodě o pohár, za to, že je synem ženy, kterou Rex viní za smrt své matky. Jeho svět se smrskl na jeden jediný cíl. Zachránit tátu. Teď zrovna potřebuje zbroj.

Za chvíli se k němu přidaly Bobby a Kenna, mezi nimiž zavládlo nejisté příměří. Pustili se do prohledávání skladiště a mlčky vyměňovali kolenní chrániče za takové, které jim padly líp.

Krátce nato do stáje vtrhla Agatha s Mitchellem a naléhavě spustila: „Tebe vůbec nenapadlo, že ta zpráva o Margate by mohla být léčka? Třeba tam Rex žádnou invazi nechystá.“

Skandar si přetáhl přes hlavu zrezivělou kroužkovou zbroj. „Nemůžu to riskovat,“ řekl zvláště klidným hlasem. Kvítko zařičel, protože mu jezdec utáhl kolem břicha podpětku nějakého cizího sedla.

„No ale vážně důvěřujeme Amber Fairfaxový?“ vyhrkl zoufale Mitchell. „Nebyla to vždycky kdovíjaká tvoje fanynka, Skandare.“

„Dneska zachránila Isu,“ obořila se na něj Bobby. „Tím dokázala svoji loajalitu.“

Mitchellovi popuzeně zaplály vlasy. „Ale co když...“

„Co když nevyrazíme, co? Přemejšlels o tom?“ skočila mu do řeči Bobby. „Co když si večer zalezeme do našeho útulného domečku a ráno zjistíme, že Rozhňahňanej Moučník vtrhl na pevninu — a začal Skandarovým domovem?“ S heknutím připnula

Sokolici špatně padnoucí náprsník. „Jak nám potom bude, když budeme vědět, že jsme s tím mohli něco udělat? Dík, ale snad radši ne.“

„I kdyby Amber říkala ohledně Rexových plánů pravdu,“ vložila se do toho rázně Agatha, „nemáte představu, kolik jedno-rožců tam posílá. Jste jenom tři. Co když letíte vstříc masakru? Aspoň počkejte, dokud nezburcujeme víc jezdců.“

„Když tam nebudeme, tak se tam určitě masakr strhne,“ namítl Skandar.

„Tuláci odmítají používat bojovou magii.“ Kenna si svázala hnědé vlasy do ohonu a ještě víc odhalila kostlivou polovinu obličeje. „A já nevím, jestli můj štít vydrží, až budu na pevnině — moji originálové budou muset zůstat tady, aby Hnízdo ochránili, kdyby povolil. Větší počet odlítajících jednorožců navíc přitáhne zbytečnou pozornost. Museli bychom se z ostrova probojovat, a na to nemáme čas. My tři minimálně můžeme pevníňanům získat čas navíc.“

Mitchell hlasitě vzdychl. „No, tak očividně budeme čtyři.“

„Nemusíš letět s náma,“ začal Skandar, jelikož k němu i přes opar zděšení a zlosti pronikl pocit viny nad tím, že vystavuje své kamarády nebezpečí. „Já...“

Ale ohňovládce ho nenechal domluvit. „Jestli do toho jdeš, tak já taky. Nemáme to vůbec rozplánovaný a nejspíš všichni umřeme, ale čtyři, to už je o celou třetinu víc než tři. Dává nám to lepší šance... aspoň nepatrně.“

„Vždycky mě potěší, že na tvůj pozitivní přístup je spolehnutí,“ pronesla jízlivě Bobby, ale když kolem Mitchella procházela, vděčně mu stiskla rameno.

Agatha se nutkavě škrábala na tvářích.

„Víš přece, že tam musíme letět.“ Skandar se ji pokusil chytit za zápěstí, aby si nerozedřela mutaci do živého. „Jestli má Rex vážně spadeno na Margate, tak jenom proto, že tam žije táta, jak moc dobře ví. Teď když je Erika mrtvá... už mi žádnej jinej rodič nezbyl.“

„Vím, že tě nezastavím, duchovládečku,“ řekla Agatha. Při zmínce o Eričině smrti se zatvářila utrápeně. „Jenom mě mrzí, že nemůžu vyrazit do boje s tebou.“ Ohlédla se na Kennu. Ta se zrovna u Orličina boxu dohadovala s Albertem. „A vím, žeš svo- jí sestře odpustil, ale nemůžeš jí důvěřovat. Myslím si, že ti ještě neřekla ani zlomek toho všeho.“

„Dám si pozor,“ slíbil jí Skandar.

Agatha se zatvářila div ne smířlivě a zamručela: „Hele, já už jsem taky do Margate letěla, pamatuješ? Aspoň vám poradím, kudy to sakra máte vzít.“

Ani ne za hodinu už Kvítko, Sokolice, Rudá noc a Jestřábice čekali na Soumračné plošině, osvětlené jen září měsíce. Všichni tři připoutaní jednorozci na sobě měli nesourodá brnění. Zato Jestřábici nechránilo nic — divoká jednorozka ještě nikdy nebojovala ve zbroji. Medově zbarvenou srst měla úplně holou a kostlivá žebra se jí při každém napjatém nádechu a výdechu zvedala a zase kle- sala.

Mitchell a Bobby si něco šeptali na jednom konci plošiny a pořád se dívali na kapesní hodinky, které Agatha našla ve stromovém domku, o nějž se dělila s Elorou. Mitchell trval na tom, že musejí počkat na střídání vartařů strážících Hnízdo.

Kenna přistoupila ke Skandarovi. Vyčkávali mlčky. Nebylo to družné ticho. „Albert ze mě nemá radost,“ pronesla ve snaze navázat rozhovor.

„Proč ne?“ Skandar se pokoušel o nenucený tón, ale byl to podobný pocit jako zpívat falešně. Teď spolu mluvili o samotě poprvé po útěku z věznice.

„Ze stejného důvodu, proč je Amber našťvaná na Bobby. Chtěl letět s náma.“

„Jak říkáš, vzbudilo by to moc velkou pozornost. A nevíš, jest- li ten tvůj štít vydrží.“ Skandar ještě úplně nerozuměl vztahu

mezi svou sestrou a Albertem, ale napadlo ho, že Kenna možná nechce, aby se ohňovládce dneska vrhal do nebezpečí.

„Vážně myslíš, že Rex zaútočí na Margate?“ V Kennině hlase byl slyšet strach. „Z ostrova je to hodně dlouhý let, nejhorší možný místo na invazi.“

„Jemu na tom asi nesejde.“ Skandar si vzpomněl na čirou nenávist v Rexových očích, když zjistil, že Skandar je syn Jehly — tajemství, které se dozvěděl od Flo. Flo! Ví o tomhle útoku? Co hůř, bude se ho účastnit?

„Rex svaluje na Jehlu vinu za smrt svojí matky,“ rozvíjel nahlas svoje úvahy. „Podle mě ji obviňuje z celého svého zpackaného dětství. A my jsme její děti. Asi udělá cokoli, i tu největší taktickou blbost, aby nám to vrátil. S něčím takovým se člověk už nevyrovná.“

„Stejně jako mi Agatha nikdy neodpustí Labutí píseň severu,“ zamumlala Kenna a zahanbeně svésila hlavu.

Na Skandara dolehla hrůznost toho, co jeho sestra provedla. Pomyslel i na další jednorožce, které Kenna zabila, na Loupeživého magneta, Krev soumraku a Jiskření supa. Na jezdce, z nichž se podobně jako z Isy stali kostlivci. Na to, že by jimi už zůstali, kdyby Kenna kletbu završila. A mezi sourozenci se znovu rozhostilo ticho, znovu se mezi nimi rozevřelo to nepřekonatelné prázdno.

„Vartaři se vystřídají za dvacet vteřin,“ sykl přes rameno Mitchell a vlasy mu v očekávání akce zaplály. Čtveřice jezdců nasadla a pokusila se přitom ztlumit cinkot zbrojí, na které nebyli zvyklí.

„Za deset vteřin.“ Mitchell zaklapl hodinky a vytáhl kompas. „Všichni připravení?“

Skandar, Bobby a Kenna zvedli pravou dlaň.

„TEĎ!“ vykřikl Mitchell.

Jako první vzlétl Kvítko, po něm Sokolice, pak Rudá noc a nakonec Jestřábice. Skandar se ohlédl za sebe a uviděl, že

Kenna je otočená k Hnízdu — za jejím štítem bylo neviditelné — a přivolává duchovní živel ve snaze udržet iluzi funkční i po svém odletu.

Zapátral očima na obloze, jestli neuvidí stříbrňáky nebo var-taře. Ale kromě hvězd bylo nebe zcela jasné. Stočil Kvítka k jihu a jednorožec sklopil černé křídlo. Podle Agathiných pokynů měli letět nad hranicí mezi vzdušnou a zemní oblastí a potom pokračovat naznačeným směrem přes moře. Pevnou zemi pod sebou uvidí až u Margate. Brali to oklikou, ale bylo to tak bezpečnější.

Nad živelními oblastmi a Divočinou jim nikdo nekladl odpor. Skandar věděl, že by se mu mělo ulevit, že se nemusejí z ostrova probojovat, ale když ucítil slanou vůni moře, zmocnil se ho strach.

Vrací se domů.

Ale najde tam ještě po přiletu svůj domov?

KAPITOLA 3

BITVA O MARGATE

Když Skandar spatřil bílé útesy u Doveru, zrovna vycházelo slunce. Už byli blízko Margate a Kvítko, který při nočním přeletu ostatní jednorožce vedl, se netrpělivě vznášel ve vzduchu a čekal, až ho Zloba sokolice, Rozkoš rudé noci a Zuřivá jestřábice dohoní.

Doletěly k němu ve chvíli, kdy křídové útesy zalila záře prvního ranního světla. Všichni jednorožci vypadali unaveně, ale nejvíc s uraženou vzdáleností bojovala Jestřábice. Uměle vytvořené pouto sice divokou jednorožku posílilo, ale pořád měla mnohem slabší křídla než její připoutaní společníci. I Kenna vypadala úplně vyčerpaně. Bobby se na ni pořád mračila, jako by si myslela, že jezdkyňě jejich let zpomaluje schválně.

„Musíme letět dál!“ zavolal Skandar, jakmile se ostatní ocitli v doslechu. Věděl, že je zbytečné něco takového říkat, jelikož

rychleji už letět nemůžou, ale Amber tvrdila, že stříbrňáci zaútočí za úsvitu, a slunce právě vycházelo.

Letěli podél pobřeží a Skandar zbrzdil Kvítka, aby je Rudá noc dohnala. Za nimi vířila vzduch Sokolčina šedá křídla, přičemž Kenna s Jestřábíci letěly v čele, aby mohly na závěrečném úseku před Margate udávat pomalejší tempo. Mitchell vypadal naprosto zdrchaně a brýle měl umazané od slané vodní tříště, ale hodlal za každou cenu přijít s nějakým plánem.

„Kolik obyvatel ve vašem městě žije?“ vyptával se, jako by neletěl nad Lamanšským průlivem, ale stál před tabulí. „Kolik lidí...“

„Skare?“ houkla na ně Kenna přes rameno. „Přistaneme na pláži. Touhle dobou tam bude klid.“

Skandar odpověděl zdviženým palcem, a jakmile jednorozci začali klesat k důvěrně známému margateskému nábřeží, sevřel se mu žaludek. Bezděčně zaletěl očima k věžáku Sunset Heights a s úlevou zjistil, že se pořád ještě tyčí nad městem.

Pak uviděl dým.

Kvítkova kopyta s těžkým zaduněním dosedla na písek a Skandar se otočil v sedle, aby zavolal na Kennu, jejíž Jestřábice právě přistávala.

„Tahle se něco děje! Podívej!“ Ukázal. „To je kouř z živelní magie!“

V dýmu nad hlavní třídou zhnuly uhlíky, vířila v něm kamená drť, jiskřila elektřina a valila se oblaka páry.

„Tam určitě přistáli stříbrňáci!“ vykřikl Mitchell.

„Musíme se tam dostat!“ Kenna pobídla Jestřábici vpřed.

Ale Bobby už zvedala hlavu k nebi. „Není třeba!“

Přes nábřeží se k pláži blížilo sedm stříbrných jednorozců. Vepředu letěla Stříbrná fénixka s ohňovou sprázněnkyní Ajanou, jíž Skandar čelil v závodě o pohár, a Stříbrný černokněžník, jehož jezdcem byl vzduchovládce Eoin. Hned za nimi letěli dva vodovládci, Lori se Stříbrnou rapsodií a Akis na Stříbrné sosně.